

Una residència d'Olot fa servir el GPS per localitzar els malats d'Alzheimer

El sistema alleugereix la càrrega de treball dels cuidadors, els quals només han d'estar pendents de l'aparell electrònic

Un grup de persones ingressades a la residència Montsacopa a Olot · ACN

OLOT | LOURDES CASADEMONT/ACN

La residència Montsacopa d'Olot ha implantat un sistema de localització per a usuaris amb Alzheimer per saber en tot moment on són. És la solució que des de fa més de quatre anys han posat en marxa en aquesta residència per combatre una de les principals pors dels familiars: perdre un malalt amb demència i no saber on és. Es tracta d'un rellotge amb GPS que permet en tot moment

conèixer la seva posició, sempre que hi hagi cobertura. Va començar com a una prova pilot i els resultats són molt positius: més autonomia per als usuaris i més tranquil·litat per als cuidadors, que veuen com se'ls alleugereix la càrrega en no haver d'estar-ne pendents en tot moment.

Un rellotge de polsera amb un GPS integrat, una pantalla i un carregador. És el sistema de localització senzill que ha aconseguit donar tranquil·litat a una part de les famílies amb pacients amb demència ingressats a la residència Montsacopa d'Olot i també alguns dels que reben serveis a domicili. Actualment són una quinzena, que paguen un lloguer mensual per disposar d'aquesta tecnologia -a raó de 25 euros al mes-. És el sistema que el centre va decidir implantar per donar solució a un dels seus principals temors: perdre un dels pacients que encara tenen mobilitat i autonomia i no saber on són.

El gerent de la residència, Salvador Vilà, explica que van escollir aquest sistema perquè el pacient no es pot treure el rellotge, no és aparatós i permet saber on és en tot moment. Des que es va començar a utilitzar ha permès localitzar alguns malalts que, desorientats, no sabien tornar a la residència. Els més complicats han estat en zones boscoses. "A vegades el GPS es pot quedar sense cobertura; llavors has d'esperar que la persona es mogui perquè en torni a tenir", assenyala Vilà, que subratlla que un dels avantatges és que aquest és l'únic sistema de localització resistent a l'aigua. Si per accident, la persona cau en un rierol, l'aparell continua donant senyal.

L'experiència els ha demostrat que amb aquest sistema es pot trigar entre unes dues o quatre hores a localitzar els malalts, depenent de molts factors, un temps que es fa igualment etern per a les famílies però que facilita molt la recerca. "No és el mateix trigar hores a trobar-lo que dies o fins i tot setmanes", afegeix el gerent del Montsacopa, quan les probabilitats de trobar-lo en vida són gairebé remotes.

Tranquil·litat

Portar aquest dispositiu dóna molta tranquil·litat a l'usuari però sobretot a les famílies, que deixen d'haver d'estar constantment pendents del malalt per por que es perdi i pugui prendre mal. De rebot, això també fa que s'endarrereixi el seu ingrés en una residència i que el malalt pugui continuar la seva vida quotidiana, fent petites sortides per anar a comprar o quedar per fer una partida de cartes. Especifica que aquest sistema només és idoni per a aquelles persones que estan en una fase inicial de l'Alzheimer, que conserven les condicions físiques per poder caminar i que per tant tenen el risc de perdre's.

Ho sap molt bé la Rosalia Vilà. La seva mare va tenir Alzheimer i ara té un tiet que també el pateix i que porta el sistema GPS de la residència d'Olot. "Tot el dia només busquen sortir a fora, passar per la porta i marxar marxar i marxar", relata. Assegura que amb aquest localitzador tothom estan més tranquils i fins i tot la seva tieta, que és qui el cuida, el deixa sortir a comprar.

Glòria Ribas és una infermera del CAP de Cassà de la Selva que està treballant en una tesi doctoral a la UdG sobre la qualitat de vida dels cuidadors de malalts amb demència que porten el GPS. Li queda una any per acabar de recollir la informació, però les dades parlen per si soles. Els enquestats que cuiden persones amb aquest dispositiu reconeixen que se'ls ha reduït la sobrecàrrega intensa en un 54%, mentre que els que no l'utilitzen en tenen un 100%.

Explica que això és sinònim de depressions i nivells alts d'estrès que porten al cuidador a prendre antidepressius per poder fer front a la situació. Entre els aspectes que recull l'estudi destaca que la tranquil·litat, la seguretat i l'eficiència del sistema són el que més valoren els usuaris. La mitjana d'edat dels cuidadors enquestats és de 63 anys. Una de les principals dificultats de l'estudi ha estat trobar persones que vulguin participar-hi.

De moment té una quinzena d'enquestats -poden ser usuaris amb GPS i cuidadors- i fa una crida perquè altres persones que viuen amb aquesta malaltia hi vulguin col·laborar. La xifra òptima per a l'estudi serien 400 persones. Es fa a través d'un qüestionari senzill on es manté en tot moment l'anonimat.

Per altra banda, aquesta iniciativa també pot servir per fomentar l'ús d'aquesta tecnologia. La xifra òptima per a l'estudi serien 400 persones.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2014/09/23/residencia-dolot-servir-gps-localitzar/688828.html?utm_source=rss